

βουρδουλισιά ή, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ρ. βουρδουλίζω (II).

Βουρδούλιο 1, ὁ ἰδ.

βουρδούλισμα τό, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ρ. βουρδουλίζω (II).

Βουρδούλιο 1, ὁ ἰδ.: Παροιμ.

Ὁ σκύλλος τὸ βουρδούλισμα γιὰ παηγύρι τὸ ἔχει.

βουρδουλίτσι τό, Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ. βουρδουλίζω (II) καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσι.

Μαστίγωσης: Σὰ δὲν ἔλεγε ποῦ ἔχει τὰ κρυμμένα, ἄρχισε τὸ βουρδουλίτσι.

βούρδουλο τό, Νάξ. Πελοπν. (Κορινθ.) κ.ά. βούρδουλον Θράκ. (Ἀδριανούπ.) βέρδουλο Θήρ.

Λέξις μεσν. ἀγνώστου ἐτύμου. Ὁ Δουκ. «βουρδουλίσειν... vox formata e burdonibus, baculis ita dictis, ut docuimus in Gloss. med. Lat.».

Βούρδουλας 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἐφαγε ξύλο μὲ τὸ βούρδουλο ποῦ δὲν ἤθελε ἄλλο Κορινθ.

βούρδουλος ὁ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούρδουλο.

Ὁ ἐκ τοῦ κατωτάτου μέρους κορμοῦ δένδρου ἀποκοπέντος ἐκφυόμενος βλαστὸς (διὰ τὴν ὁμοιότητα πρὸς βέργαν λεπτὴν χρησιμεύουσιν ὡς μαστίγιον).

βουρέα ή, Πόντ. (Κοτύωρ. Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούρα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έα, δι' ἣν ἰδ. -εά.

Βούρα 1 β, ὁ ἰδ.

βούρρα ή, Κύπρ. βούρα Κύπρ. βούρα Ἀστυπ. Κάλυμν. Κύπρ. Κῶς Λέρ. βούρα Ἀμοργ. Θράκ. (Σαμακόβ.) Ἰμβρ. Κρήτ. Λήμν. Μακεδ. (Βελβ.) Μήλ. Πελοπν. (Μάν.) Ρόδ. Σάμ. βουρρά Κρήτ. βούρα Ἰος βούρα Σαμοθρ. βούρα Ἰκαρ. γούρα Ρόδ. Σύμ.

Ἐκ τοῦ Λατίν. *bulga* ἢ *cuiga*.

1) Σακκίδιον δερμάτινον ἢ ἐξ ἐρίου χρήσιμον παρὰ τοῖς ἀγρόταις καὶ κυνηγοῖς πρὸς ἀπόθεσιν τροφίμων, γεωργικῶν ἐργαλείων κττ. ἐνθ' ἄν. 2) Δέρμα αἰγὸς Κύπρ. 3) Ἀσκὸς ἐκ δέρματος αἰγὸς ἢ προβάτου Θράκ. (Σαμακόβ.) Ἰος. 4) Κόφινος μέγας μὲ δύο λαβὰς Πελοπν. (Γέρμ.) Συνών. κόφα.

βουρράζω ἀμάρτ. βουρράζω Κύπρ. βουρράζω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούρα.

Θέτω τι ἐντὸς τῆς πήρας: Ἐβούρρασε ὅλα τ' ἀπίδια Κρήτ.

βουρραλάκι τό, ἀμάρτ. βουρραλάκι Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βουρράλι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι.

Μικρὸν σακκίδιον, μικρὰ βούρα (ἰδ. λ.) Συνών. βουρράλι, βουρρί, βουρρίδι, βουρρίτσα, βουρρούδα, βουρρούδιν, βουρρούλλα.

βουρράλι τό, ἀμάρτ. βουρράλι Κρήτ. Μήλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούρα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άλι.

1) Βουρραλάκι, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν. 2) Βαλάντιον Κρήτ. Συνών. παραδοσάκουλλο.

βουρρί τό, ἀμάρτ.

βουρρίν Κύπρ. βουρρίν Κύπρ.

βουρρί Θράκ. (Γέν.) Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούρα.

Βουρραλάκι, ὁ ἰδ.

βουρρίδα ή, ἀμάρτ.

βουρρίδα Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) βουρρία Κάρπ. βούρια Ρόδ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. βουρρίδι.

1) Πήρα, θύλακος Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) Ρόδ.: Μοῦ ζητοῦν οὗλοι δανεικὰ σὰν γὰ εἶχα κάμμιὰ βουρρίδα Κάμπος Λακων. 2) Μετων. ἡ βραχείος ἀναστήματος γυνὴ Κάρπ.

βουρρίδα ή, ἀμάρτ. βουρρίδα Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βουρρίδι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -εά.

Ποσότης ὅση χωρεῖ εἰς σακκίδιον: Μὰ βουρρίδα ἀπίδια.

βουρρίδι τό, ἀμάρτ. βουρρίδι Κρήτ. Μήλ.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. βουρρίδιον. Πβ. Σουῖδ. «κώρυκος» θυλάκιον, τὸ παρ' ἡμῖν βουρρίδιον, ἢ πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων.

Βουρραλάκι, ὁ ἰδ.

βουρρίδοβάσταγο τό, ἀμάρτ.

βουρρίδοβάσταγο Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βουρρίδι καὶ βαστάγι.

Σκοινίον λεπτὸν ἢ λωρίον δερμάτινον πρὸς ἐξάρτησιν τῆς πήρας. Συνών. βουρρίδοσκοινο.

βούρριδος ὁ, ἀμάρτ. βούρριδος Κρήτ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. βουρρίδι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ος.

Μεγάλη πήρα.

βουρρίδοσκοινο τό, ἀμάρτ. βουρρίδοσκοινο Σαμοθρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βουρρίδι καὶ σκοινί.

Βουρρίδοβάσταγο, ὁ ἰδ.

βουρρίτσα ή, ἀμάρτ. βουρρίτσα Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούρα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα.

Βουρραλάκι, ὁ ἰδ.

βουρρούδα ή, ἀμάρτ. βουρρούδα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούρα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ούδα.

Βουρραλάκι, ὁ ἰδ.

βουρρούδιν τό, ἀμάρτ. βουρρούδιν Κύπρ.

βουρρούδιν Κύπρ. βουρρούθιν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούρα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ούδιν.

Βουρραλάκιν, ὁ ἰδ.

βουρρούλλα ή, ἀμάρτ. βουρρούλ-λα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούρα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ούλλα.

Βουρραλάκι, ὁ ἰδ.: Ἄσπ.

Ἀν-ροίει τὴν βουρρούλ-λαν του, βάλ-λει κομ-μίτιν πίτ-ταν τῶαί πᾶν-νει τῶεῖνο τὸ στρατίν, τῶεῖνο τὸ μονοπάτιν.

βουρίζω Πόντ. βουρίζω Σύμ. βουρίν-νον Λυκ.

(Λιβύσσ.) βουρῶ Κύπρ. βουρῶ Κύπρ. γουρῶ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ μορ. βούρ.

